

מסורת הש"ס

(א) לעיל קד; (ב) לעיל קג;
(ג) שנועות חט; (ועיי' בחוס'
ד' שם ראה וקח) עיי' כ
דיה גיימלן; (ד) רש"י
כ' ז"ל ולא בלא עדים,
(ו) רש"י; (ז) ס"א קסחמטרה
לכני דני רב יצחק
והכתקת לכל בני הישיבה
שחמרת קסחמט דבר שאני
ומשונות בלדיו ומ"ש בפנים
אט מחי רש"י ועיי' רש"י,
(קד ע"ד); (ט) ג"א
קסחמטרה; רש"י; (י) ד"א
(כ), (כז) (דיה אחר),

תורה אור השלם

1. אם המצא תמצא
בדיו הנקבה משור עד
המור עד שה חיים שנים
ישלם: שמה כב ג
2. על כל דבר פשע על
שור על המור עד שה
על שלמה על כל אברה
אשר יאמר כי הוא זה
עד האלחים יבא דבר
שניהם אשר ירשינו
אלהים ישלם שנים
לרעה: שמות כח

הגהות הב"ח

(ב) נט' אמר ליה רבא
קפחתינהו לנפשי דר:
(ג) נט' כלל אמר ליה
גבדתי ונלו: (ד) ט"ז
לח' מנפשי דר וסי' דר
חוקיה. גי' לעיל סוף דף
נח' (ו) ד"ה אמר רבא
נפשי' ונלו גרסתי
נח' חמ"ח וזו חמ"ח
גרסתי וחמ"ח
קפחתינהו לפני דר:
עצרת ויטעמנו הישרות
לנ' נט' שבי' על ט'
חזרתה לחזק' לנפשו
דר' נט' ויטעמנו
וכי' נט' ונלו וי' חמ"ח
חמ"ח (ז) הטענה
וסי' (זכרי) חמ"ח נט'
מ' מרבי' (ח) ט' (ט)
ד"ה אמר ליה רבא
קפחתינהו לפני דר:
שאוותה דר: (י) ב"ד
ונחלו לפני דר רבא
קפחתינהו לפני:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

היה יושבין ולא מקום ישיבה
הודית. משמע אפילו אתו
פרט למרשיע את עצמו.
הנפקא פרט למרשיע את

שלא בבית דין הוה קאי והתנאי אמר לו אין ברברך כלום שכבר הודית מאי לאו תנאי היא האי תנא דאמר שכבר אין לך עדים סבר מודה בקנס ואחר כך באו עדים חייב והאי תנא דאמר שכבר הודית סבר מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור לא דכ"ע מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור ובהא קמיפלי האי תנא דאמר שכבר אין לך עדים סבר חוץ לב"ד הוה והך תנא דאמר שכבר הודית סבר בבית דין הוה: איתמר מודה בקנס ואח"כ באו עדים רב אמר פטור ושמואל אמר חייב ^א אמר רבא בר אהילאי מאי טעמא דרב יאם המצא בעדים תמצא בדינין פרט למרשיע את עצמו למה לי במאשר ירשיעון נפקא אלא ש"מ מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור ושמואל אמר לך ההוא מכעי ליה לגנב עצמו ^ב כדתנא רבי חזקיה איתיביה רב לשמואל ^ג ראה עדים שממשמשים ובאים ואמר גנבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי אינו משלם אלא קרן אמר ליה הכא במאי עסקינן כגון שחזרו עדים לאחוריהם והא מדתני סיפא רבי אלעזר בר' שמעון אומר יבואו עדים ויעידו מכלל דתנא קמא סבר לא אמר ליה לשמואל לאו איכא ר' אלעזר בר' שמעון דקאי כוותי אנא דאמרי בר' אלעזר בר' שמעון לשמואל ודאי תנאי היא לרב מי לימא תנאי היא אמר לך רב אנא דאמרי אפי' לרבי אלעזר בר' שמעון עד כאן לא קאמר ר' אלעזר בר' שמעון התם אלא משום דקא מודי מחמת ביעתותא דעדים אבל הכא דמודה מעצמו אפי' ר' אלעזר בר' שמעון מודה אמר רב המנונא מסתברא מילתיה דרב ^א באומר גנבתי ובאו עדים שגג פטור שהרי חייב עצמו בקרן אבל אמר לא גנבתי ובאו עדים שגג וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר חייב ^ב שהרי פטר עצמו מכלום אמר רבא ^ג [קפחתין] לסבי דבי רב דהא רבן גמליאל פוסק עצמו מכלום הוה וקאמר ליה רב חסדא רב הונא ולא קא משני ליה איתמר נמי אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן גנבתי ובאו עדים שגג פטור

שהרי חייב עצמו בקרן אבל אמר לא (ג) גנב
ובאו עדים שגנב וחזר ואמר טבחתי ומכרתי

ובאו עדים שטבח ומכר חייב שהרי פטר
מתניתין וברייא נמי דיקא מתניתין דת
ומכר ע"פ עד אחד או על פי עצמו מש
תשלומי ארבעה וחמשה למה לי דתני
וטבח [ומכר] על פי עד אחד או על פי

עה.

מורה. והא דאמר נפרק שנועט
 (:) דלרבי אלעזר בר' שמעון לא
 דפטור אלא היכא דליכא עדים כלל
 יהי רבא (ב) (ט) קפחת ל'סבי רבי רב.

המדרש שאמר דבר שאינו דהא רב
הוא דיע מילתיה דרב גדול ממך
אין לו וההיולק וקשה בכל דוכתי
אין קיפוט כלום נילוח כמו לקפתי
ההלכות הן באין ב' שני דקדושין (ד'
(ב'): וזמיר (ד' מט'): וכמו קפתינו
למלחמה רבנן סמיכי כעטותא גיטין
(ל' מט'): ורשב"ס ס' דל"ג אמר ל' דבי
רבא אלף אמר רבא קפתינו לבי דבי
רב פירוש נלחמי את רב המנונא
הואו סבי דבי רב והוכחתי לו מה
דברי רב הוה שיהי ועוד דברי רב
דברי ממנ שאין לחלק כמו שחלק
הביא רביה מפ"ק דסנהדרין (ד' ה'
(ט"ז)) דלמור האם אמר זי רב רב
הוה ופרי' והאמר רב הוה אמר
לבי קרי אלף אימא רב המנונא
הוא שמוק כאן בספרים אמר ליה
עוד דאין דרך לומר אימנר נמי
אמר שמוק דבריו ועוד דכוחיה
דלמור כסמך ולרב הוה מספא
ממני מדברי רב וגרסה לפרש אמר
ליה רבא (א) קפחה לבי דבי רב כלומר
אמר ליה רבא לרב המנונא שמו
אל דיע לחלק כאשר חלקם ובסנהדרין
מפרש ר"מ אימא רב המנונא פירוש
ליה חמא אמר רב הוה אמר זי רב
אלף אמר רב המנונא אמר זי רב
כן משמע דלפי האמת נמי הו אמר
זי רב הוה דבהבדל (ימות ד'
(ב' טס')) קאמר זי רב מני רב הוה
זי רב הוה אין הלכה קאמר וקובנ'
דמק שם לפרש דהא דלמור כסנהדרין
אימא רב המנונא דוקא היכא דמוכח
היינו היכא דליכא אמר רב הוה
אמר זי רב האם הוה רב המנונא
קאמר דא"כ זי קפחה כסנהדרין שלחו
מחם רבי יוסי גר חנינא מחכו עליה
ומעברא ר' אלעזר ופרי' אה שלחו
מחם לרבי יוסי גר חנינא מואה כו'
משני אלף אימנר ה"ל לגייה היכא
דמוכח שאני ועוד דלא יתכן כלל
שיאמר רב הוה משום רב המנונא
היה תלמיד תלמידו כדמשמע
גמ' (פירושו) (סג.) ואין
להאריך כאן בזה:

צרייטא

צִמּוּ מִכֹּל אִמֵּר רַב אִשִּׁי
גִּבּ עַל פִּי שְׁנַיִם וְטַבַּחַ
תְּשִׁלּוּמֵי כֶּפֶל וְאֵינוּ מִשְׁלֵם
עַל פִּי שְׁנַיִם לִיתָנִי גִּבּ
מִוּ אֵינוּ מִשְׁלֵם אֶלָּא הֶקְרֵן
אֶלָּא

הלכך לפטור עצמו נחמין: למי לא
גנב וטבח ומכר ע"פ עד אחד או
נ"פ עצמו דומיא דעד ולמימר
דעד אחד דא"ג אמו עדים פטור
ומשה לבי אמו סהדי כר' יוחנן:
ה"ג

עין משפט
גר מצוה

קב א ב מ"י פ"ג
מהלכות גניבה הל'
ט סמג עשין ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]